

# NOWY DZIENNIK

## WYDANIE WIECZORNE

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.  
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.  
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.650.  
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

10  
MINUT

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.  
Rękopisów redakcja nie zwraca.  
Za inseraty redakcja nie odpowiada.  
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

# Olbrzymi spisek pro-powstańczy wykryto w Madrycie

Madryt, 25. 9. (R) Agencja Reutera donosi o wykryciu w Madrycie spisku, w którym było wmięszanych przeszło 7500 osób. Zadaniem spiskowców było współdziałanie z wojskami gen. Franco. 5.000 spiskowców miało zaatakować od tyłu wojska rządowe, broniące Madrytu. Pozostali spiskowcy mieli opanować gmachy rządowe. Jednocześnie wojska gen. Franco miały rozpocząć gwałtowny atak.

W Madrycie już dokonano przeszło 160 aresztowań. W liczbie ich znajdują się rzekomo dwaj urzędnicy ambasady argentyńskiej. Komunikat, wydany przez władze madryckie, głosi, że na czele spisku stały dwie osoby, które znalazły schronienie w ambasadzie chilijskiej.

Madryt, 25. 9. (R) Komunikat oficjalny, ogłoszony wieczorem, zaznacza, iż wśród aresz-

towanych pod zarzutem spisku 160 osób znajduje się Manuel Asencio Suria, obywatel chilijski, który posiadał w Madrycie trzy mieszkania. Znalaziono rzekomo u niego plan Brunete z rozkładem sił rządowych na tym odcinku. Jedną z organizacji, należących do spisku, nosiła nazwę „Białej Falangi”. Na czele jej stało dwóch Hiszpanów, którzy znaleźli schronienie w ambasadzie chilijskiej.

# Ku zażegnaniu konfliktu Francja-Franco Co wykazało śledztwo w sprawie majora Troncoso

Paryż, 25. 9. (A) Aresztowany w Hendaye major Troncoso, który przewieziony został samochodem do Brestu, dziś przed południem przesłuchiwany był przez dłuższy czas. Dotychczas ustalono tylko pełne nazwisko majora, które zresztą nie było żadną tajemnicą. Pewną rewelacją jest natomiast ustalenie identyczności szofera samochodu,

którym odjechali uczestnicy zamachu na łódź podwodną. Szofer ten występował pod nazwiskiem Porello. Jak ustaliło śledztwo — jest to student uniwersytetu w Salamance, członek arystokratycznej rodziny markizów de Maravalaz, odgrywający dość wybitną rolę w ruchu gen. Franco.

Dochođenje, prowadzone przez władze śledcze w Breście, ujawniło poważną rolę, jaką w całej sprawie odegrały

dwie kobiety,

a mianowicie siostra dowódcy łodzi „C-2” kpt. Las Heras, oraz pewna tancerka jedne go z dancinistów w Breście, przyjaciółka dowódcy łodzi podwodnej „C-4” por Ferrando. Miały one brać udział w przygotowanym porozumieniu między zwolennikami gen. Franco a obu oficerami w sprawie zawładnięcia łodzią podwodną przez rząd w Burgos. Obaj oficerowie zostali zwolnieni z aresztu, pozostając nadal pod nadzorem policyjnym. Władze śledcze starają się głównie wyświecić, czy mjr Troncoso, którego aresztowanie wywołało poważny incydent między Francją i Hiszpanią powstańczą, brał osobiście udział w całej aferze, czy też nie. Marynarze z łodzi podwodnej mieli rzekomo rozpoznać go na fotografii,

przesłanej do Brestu samolotem z Hendaye. Zeznania te jednak okazują się o tyle wątpliwe, iż marynarz, który uniemożliwił swym strzałem całe przedsięwzięcie, twierdzi, iż na pokładzie łodzi było tak ciemno, że strzelając, nie mógł w ogóle mierzyć do nikogo. — Major Troncoso, którego prasa komunistyczna stara się przedstawić jako zacieklego wroga Francji i jako tego, który przygotował zbrojny atak Hiszpanii na terytorium francuskie na pograniczu baskijskim, wobec oświadczenia jego, że istotnie był

moralnym sprawcą napadu na łódź podwodną,

pragnąc uzyskać ją dla swego rządu, w dalszym ciągu zaprzecza, by brał osobisty udział w wyprawie. Wobec różnych sprzeczności w zeznaniach, obciążających mjr. Troncoso, w kołach politycznych liczą się z tym, iż po dalszych przesłuchaniach

zostanie on ostatecznie zwolniony,

co przyczyni się do rozwikłania konfliktu, w rezultacie którego został internowany konsul francuski w Maladze. Jednocześnie napięcie, istniejące od kilku dni na granicy francusko-hiszpańskiej, uległo pewnemu odprężeniu, a wysłane tam specjalne oddziały gwardii lotnej zostały odwołane.

## O wycofanie cudzoziemców

Londyn, 25. 9. (R) Jak podaje Agencja Reutera, wczorajsze rozmowy min. Edena z ambasadorem francuskim Corbin, dotyczyły głównie sprawy ochotników cudzoziemskich w Hiszpanii. W Brytanii i Francji pragnęłyby, aby w sprawie wycofania ochotników nastąpił

zwrót pozytywny. Istnieją oznaki, że zasada wycofania proporcjonalnego do liczby cudzoziemców, walczących po obu stronach, którą to zasadę Anglia i Francja poprzednio popierały, mogłoby być porzucone na rzecz wycofania ochotników, opartego na równości liczebnej, byleby można było naprawdę przystąpić do odwołania tych ochotników.

## Przedstawiciel gen. Franco zadowolony...

St. Jean de Luz, 25. 9. (R) Szef gabinetu dyplomatycznego gen. Franco—Sangroniz odbył wczoraj wieczorem dłuższą rozmowę z ambasadorami Francji, W. Brytanii w Hiszpanii. Temat rozmowy nie został ujawniony, ale Sangroniz oświadczył, iż jest zadowolony z jej wyniku.

## Bomba podczas nabożeństwa w rocznicę śmierci Venizelosa

Ateny, 25. 9. (R) W miejscowości Prophitis Ilias na wyspie Krecie odprawiona została msza żałobna za duszę Venizelosa. Z ramienia rządu wzięli udział w nabożeństwie zastępca generalnego gubernatora Krety, jak również przedstawiciele miejscowych władz cywilnych, wojskowych oraz samorządowych. W czasie trwania mszy rzucono koło hotelu Minca nabój dynamitowy. Wybuch nie pociągnął za sobą większych strat, wybite zostały jedynie szyby w sąsiednich domach. Policja aresztowała dwóch komunistów.

**Dziś pełna tabela wygranych Loterii Klasowej**

# Chińczycy na ulicach Nankinu śledzą przebieg bitwy powietrznej

Nankin, 25. 9. (R) Podczas dzisiejszego nalotu samolotów japońskich na Nankin ponad miastem rozegrała się bitwa powietrzna, w której po stronie chińskiej wzięło udział 10 samolotów myśliwskich, a po stronie japońskiej znacznie większe siły. Pomimo niebezpieczeń-

stwa, jakie groziło ze strony bomb, zrzuconych przez samoloty i pocisków artylerii przeciwlotniczej, tysiące Chińczyków z zaciekawieniem śledziły przebieg bitwy powietrznej, zapominając o niebezpieczeństwie. Radosnymi okrzykami i oklaskami witano momenty, kiedy lotni-

kom chińskim udało się strącić 3 samoloty japońskie. Jeden z tych samolotów — jak donosi Reuter — spadł w północnej części miasta, inne — w południowej, siejąc zniszczenie w zabudowaniach, na które runęły.

## Pierwszy od dwóch tygodni dzień bez ekscesów w stolicy

Warszawa, 25. 9. (A) W ciągu dnia wczorajszego nie zarptowano w Warszawie ani jednego zajścia ulicznego i nikogo na ulicy miasta nie zatrzymano. Takiego dnia nie było już w stolicy od prawie 2 tygodni.

Ogólną uwagę zwraca fakt, że z ulic miasta znikli zupełnie kolporterzy „Falangi“.

## W szkole Wawelberga -- bez zmian

Warszawa, 25. 9. (A) W wyższej szkole budowy maszyn Wawelberga i Rotwanda kontynuowana jest akcja studentów antysemitów przeciwko słuchaczom żydowskim. Korzystając z tego, że na sali II roku stoi po prawej stronie kilka oddzielnych ławek, wywiesili oenerowcy na ścianie obok tych ławek duże afisze z napisem „Miejsca dla Żydów“. Studenci żydowscy odmówili żądaniu antysemitów i zajęli miejsca po lewej stronie sali, której dotychczas zajmować nie chcieli, gdyż właśnie tam było uprzednio wyznaczone miejsce na „ghetto“. Między endekami i żydowskimi studentami dochodzi codziennie do awantur. Żydowscy studenci słuchają wykładów stojąc. Delegacja studentów żydowskich interweniowała w piątek u rektora szkoły prof. Zakrzewskiego, który oświadczył, że powęźmie wszelkie środki dla zapewnienia spokoju na uczelni.

## „Samoobrona narodu“ -- przy pracy

Warszawa, 25. 9. (A) W wielu gimnazjach państwowych i prywatnych rozdaje się od kilku dni bezpłatnie wśród uczniów i uczenie najniższych klas kalendarze kieszonkowe na rok 1938. Kalendarze te wydawane są przez znane wydawnictwo poznańskie „Samoobrona na-

rodu“, mogące się pochłubić puszczaniem w świat najpotworniejszych wydawnictw antyżydowskich, „upiększonych wielką ilością rysuneków i dopisków, zywcem skoplowanych ze Stürmera. Żydowscy działacze szkolni podejmą w związku z tym interwencję w Ministerstwie W. R. i O. P. przeciwko rozdawaniu takiej literatury wśród młodzieży szkolnej.

## Na 600--200, na 100--?

Warszawa, 25. 9. (A) Na wydziale medycznym Uniwersytetu Warszawskiego odbyły się egzaminy kwalifikacyjne. Do egzaminów przystąpiło 600 kandydatów, wśród nich 200 Żydów. Wobec tego, że miejsc wolnych na fakultecie medycznym jest tylko sto, 500 kandydatów napewno nie będzie przyjętych.

## Kara niebios na oenerowców w Karczewie

Warszawa, 25. 9. (A) W Karczewie pod Warszawą trwała w ciągu długich miesięcy ostra akcja bojkotowa, zorganizowana przez nowo założone kółko oenerowskie. Ostatnio poczęły na oenerowców karczewskich spadać nieszczęścia i to jedno za drugim. Dwóch przewodców pikietarzy pokłuło się nożami podczas kłótni o to, kto więcej Żydów przepędził z jarmarku. Dwaj przewodcy popełnili samobójstwo, jeden po pijanemu, drugi po zdefraudowaniu pewnej sumy cudzych pieniędzy. Trzej inni ulegli katastrofom i wypadkom. Delegacja oenerowska udała się do miejscowego księdza z prośbą o wyjaśnienie powodów tych nieszczęść. Ksiądz oświadczył, iż jest to widocznie kara niebios za niechrześcijańskie postępowanie wobec Żydów, z którymi żyją na ziemi od wielu setek lat. Pod wpływem księdza w Karczewie ustały napady na Żydów.

## Próba nowoczesnej wojny totalnej

O rozmiarach manewrów armii niemieckiej w Meklemburgii i Pomeranii, przeprowadzanych pod osobistym kierunkiem ministra wojny, marszałka Blomberga, daje wyobrażenie fakt,

że do transportu wojska użyto kilkudziesięciu pociągów.

Dostarczenia reportażu prasie niemieckiej podjęto się około 100 specjalnych korespondentów.

Zgodnie z nowoczesną doktryną wojny totalnej, do manewrów wciągnięto nie tylko trzy rodzaje broni: armię lądową, lotnictwo i marynarkę, ale i

pośrednio ludność cywilną, która znajduje się przez cały czas teoretycznie na terenie, objętym działaniami wojennymi.

Przebywa ona wieczorem w zaciemnionych miastach, podlega specjalnym ograniczeniom ruchu, itd.

Założeniem manewrów jest istniejący od 20 km. stan wojenny między państwem „czerwonym“ i państwem „niebieskim“. Front bojowy, rozgraniczający te państwa, prowadzi od miasta portowego Barth w Pomeranii z północy na południe przez całe Niemcy, chociaż właściwa akcja bojowa ogranicza się do Meklemburgii i Pomeranii. Państwo „czerwone“ znajduje się na zachód od tej fikcyjnej granicy, „niebieskie“ na wschód. Berlin leży na terenie państwa „niebieskiego“.

Siły zbrojne państwa „czerwonego“ składają się z jednego korpusu, wzmocnionego liczną bronią pancerną, podczas, gdy państwo „niebieskie“ dysponuje dwoma korpusami. Po obu stronach walczą mniej więcej równe siły morskie i powietrzne.

Wedle opisów korespondentów niemieckich „czerwoni“ prowadzą na lądzie gwałtowną ofensywę od zachodu, tak, że „niebiescy“ musieli porzucić ważny przyczółek mostowy Malchin.

Główne operacje koncentrują się jednak na wybrzeżu bałtyckim wokół twierdzy Swinoujście, należącej do „niebieskich“.

W nocy Swinoujście było zaatakowane przez liczne lotnictwo czerwone. Miasto pogrążone było w ciemnościach. Ludność cywilna musiała udać się do schronów. Atak trwał kilka godzin. W międzyczasie morzem przybyły na odsiecz transporty „niebieskich“. Po stoczeniu walki z łodziami podwodnymi i lotnictwem wysadzono desant.

Wiedeń, 25. 9. (W) Władze wiedeńskiej straży ogniowej zakończyły dochodzenie w sprawie pożaru Rotundy. Określonego zdania o przyczynach pożaru nie można jednak sobie wyrobić, ponieważ całkowite zniszczenie gmachu zatario wszelkie ślady, któreby pozwoliły ustalić przyczynę.

niej nie dowiedziała. Zatrzymano ją ze względu na niejasności w jej zeznaniach.

W prasie lewicowej można też się spotkać z twierdzeniem, że zaginięcie dwóch generałów rosyjskich jest dobrze zorganizowaną dywersją celem odwrócenia uwagi od zamachów bombowych i działalności terrorystów włoskich i hiszpańskich.

## Co się stało z gen. Millerem? Mnożą się poszlaki przeciw gen. Skoblinowi

Paryż 25. 9. (A) Policja nie natrafiła dotychczas na konkretny ślad obu zaginionych generałów dawnej carskiej armii rosyjskiej. Istnieją tylko domysły, które dzienniki interpretują często w zależności od swego zabarwienia. Nie ukazał się natomiast urzędowy komunikat władz śledczych.

Na ogół panuje przekonanie, że gen. Miller dał się złapać w zasadzkę i że został porwany.

Wszystkie dzienniki prawicowe orzekają zgodnie, że padł on ofiarą organizacji sowieckiej, za czym przemawia między innymi przybycie tajemniczego wozu ciężarowego z Paryża do Havru tuż przed odpłynięciem statku sowieckiego „Maria Ulianowa“, a w 4 godziny po zniknięciu gen. Millera zdemontowano wersję, jakoby kapitan statku sowieckiego wbrew regulaminowi nie zawiadomił władz portowych o swym odpłynięciu.

„Humanite“ twierdzi, że gen. Miller był czynnym sympatykiem gen. Franco i że zajmował się rekrutacją ochotników rosyjskich do hiszpańskiej armii powstańczej i stąd wysnuwa wniosek, że gdy policja francuska zaczęła poszukiwać agentów gen. Franco, Miller albo sam się ukrył, albo też został ukryty.

Co się tyczy osobistości gen. Skoblina, dość powszechnie wyrażane jest podejrzenie, że to on jest sprawcą zaginięcia gen. Millera, którego oddał jakoby w ręce Sowietów. Na gen. Skoblinie ciążyło już przed dwoma laty oskarżenie, że brał udział w porwaniu gen. Kutiepowa, więc też mówi się o nim, że nie zaginał lecz uciekł. Skądinąd niektóre informacje świadczą, jakoby Skoblin był w kontakcie z Niemcami i że kilkakrotnie jeździł do Berlina. Udało się odszukać żonę Skoblina, znaną śpiewaczkę rosyjską, Plewicką, lecz policja nic się od

**BERNARD SINGER**

# WCZORAJ A DZIS

Obwieszczenie komisarza rządu na miasto Warszawę stało się jednocześnie sygnałem do przerwania w prasie rubryki, która od kilku dni wywoływała nastroje nie dające się opisać nie tylko ze względu na zakaz, ale również z powodu ubóstwa słów ogromu zdziwienia i przerażenia oraz bezradnego spoglądania w stronę władz. W tych chwilach stwierdzić można było, że społeczeństwu żydowskiemu brak ludzi pióra, którzy mogliby w chwilach tak ciężkich odmalować stan przeżycia. Chciało się po prostu wypożyczyć dla opisu nieszczęść i klęsk wieszczów polskich, powtarzać ustępy z Dziadów, cytować wyjątki ze wstępu do Pana Tadeusza. Od wagą załamywała ręce. Tak zwany szary obywatel zazdrościł desce na płocie, która ko rzysta w chwili obecnej z miarodajniejszej opieki.

Obok odezwy wojewody Jaroszewicza wi szą odezwy młodego Ozonu. U dołu napis Drukarnia Współczesna, a więc tam, gdzie drukuje się jednocześnie Gazeta Polska. Gdy skończą się terminy, gdy będzie można podać choć drobny fragment historii tych odezw, dziejów przenikania Falangi do obo zu miarodajnego, wówczas czytelnik zroz umie, dlaczego musiał w ciągu kilku dni py tać bezradnie, nie uzyskawszy żadnej odp owiedzi.

Krzyk wśród nocy został zakazany. Pozo staje zajmować się sprawami ubocznymi, jak gdyby wesołymi, które zwróciły uwagę pra sy zagranicznej.

Od kilku dni ubiegali się korespondenci o uzyskanie oryginału pisma redagowanego dla złodziei. „Nasze Życie” było dość szeroko komentowane. Podawano szczegóły z róż nych działów. Było więc pikantne obwiesz czenie: bacność w niedzielę mecz Polska - Dania. A jednak przyznać trzeba, że zainte-

resowanie korespondentów zagranicznych by ło nieco przesadne.

Porady, drobne notatki w piśmie nielegal nym są niczym wobec wzywania do napa dów i grabieży w tygodnikach sprzedawa nych na ulicach w dzień biały pod zbrodni cze okrzyki kolporterów. Tygodników takich namnożyło się dużo. Wydaje się czasem, że redaktorzy przystąpili do dzieła natychmiast po odsiedzeniu kary więziennej za zbrodnie pospolite, że redaktorka Naszego Życia może ująć za witezia pełnego cnót wobec tych no wych rycerzy pióra.

Obok tygodników można czytać w mie sięcznikach i kwartalnikach teoretyczne uza sadnienia gwałtów i napadów. Organ Jezu itów Przegląd Powszechny umieścił w ostat nim numerze artykuł Wilczkowskiego p. t. „Wojna z Żydami”.

Autor z zimną krwią badacza pisze: „Do czego doprowadzić może akcja bojkotowa? Czy do masowego pomoru Żydów, nędzy i głodu? Częściowo może tak, ale nie w pier wszym rzędzie i to nie jest najważniejsze „Masowy pomór, nędza, głód wśród Ży dów” dzięki akcji bojkotowej to rzecz obo jętna. Wychowanek Jezuitów proponuje dal sze recepty: „Trzeba oczywiście w rozwią zaniu palącego zagadnienia żydowskiego sto sować i bojkot i numerus clausus, trzeba forsować tezę dobrowolnej czy nawet ogra niczeniami prawnymi wymuszanej emigracji Żydów z Polski” (str. 250).

Rzecz zrozumiała, że w tym samym nu merze ukazał się artykuł Romana Piotrowi cza pt. „Sprawa Palestyny” stanowiący jak gdyby echo przemówień czynników z ulicy Wierzbowej w Genewie. Idzie to tak w dziw nej parze jedno i drugie. Wytworny liberał B. K. z Kuriera Warszawskiego tłumaczy te tezy z Przeglądu Powszechnego w sposób

więcej delikatny nie mniej jednak groźny, zalecając receptę Żabotyńskiego.

Wszystkie te recepty zostały już wypisa ne kilkadziesiąt lat temu. Wszystkie środ ki wzmacniania „nastroju emigracyjnego” były używane równie ż i w owym okresie. Przypadek zrzucił, że w miesięczniku „Prze gląd Współczesny” z września roku bieżące go ukazały się listy Orzeszkowej z 7 marca 1905 r. do profesora Tadeusza Garbowski ego. Inaczej brzmi ocena faktów, inne wnios ki wyciąga wielka pisarka polska.

„Ale ten ruch robotniczy jest bardzo po ważny, spokojny, i obok stanowczości wy magań posiada pewien zarys szlachetnej god ności ludzkiej; w Polsce jest on zresztą sil nie zabarwiony dążnościami narodowymi”.

„Nieszczęście w tym, że poniżej warstwy robotniczej samym spodem społecznym to czy się potok błotnistej, samej ostatecznej tuszczy, żywiołów najbrudniejszych, naj ciemniejszych, najnędzniejszych fizycznie, moralnie. Tę tuszczę, ten żywioł zarażony i zarazkonośny osaczono... wzięły w rękę jak maczugę do rozbijania wrogich sobie warstw. Proszę sobie tylko taką kombinację sił różnorodnych wyobrazić. Gdy robotnicy urządzają bezrobocia, na miasto spadają hordy złodziei, nożowców, podpalaczy, ra bują sklepy, napadają domy prywatne, wy prawiają na ulicach rozpasane cyniczne tań ce i wrzaski”.

„Ale poco dawne wywoływać dzieje? Pi sarze ówczesni apelowali do serc i sumień. Dziś zwycięża „racja stanu”. Echa tego triumfu słyszeć można w okrzykach wyrost ków na Nowym Świecie i Marszałkowskiej tuż przy Dworcu Głównym i tylko smętne sprawozdania poborców podatkowych z okrę gów dotkniętych ekscesami zaciemniają „świetlany” obraz nowej prężności społecz nej.

## Mussolini gorąco witany przejechał przez terytorium austriackie

Wiedeń, 25. 9. (W) W sobotę rano przeje chał przez Austrię drogą przez Brenner—Insbruck—Kufstein Mussolini ze swą żoną, uda jąc się do Niemiec. W związku z tym wydano szereg nadzwyczajnych środków w ostrożno ści. Przejazd Duce przez Austrię trzymany był tak dalece w tajemnicy, że nie ukazała się o tym najmniejsza nawet wzmianka w prasie.

W związku z podróżą Mussoliniego do Niemiec, koła urzędowe wykazują bardzo silnie za akcentowany optymizm. Koła te twierdzą, że rozmowy niemiecko - włoskie nie przyniosą żadnych większych zmian dla Austrii. Co wię cej, wyraża się głośno przekonanie, że sprawa Austrii w ogóle nie będzie tematem rozmów. Jednak ze względu na to, że sprawa Austrii, stanowiąc integralną część problemu naddu najskiego, jest jedną z najważniejszych kwestii polityki Europy środkowej, należy to oświad czenie urzędowe uważać za posunięcie taktycz ne.

Brenner, 25. 9. (R) Dzisiaj o godz. 5.55 po ciąg specjalny, którym szef rządu włoskiego udaje się do Niemiec, zatrzymał się na dworcu w Brennero. Na dworcu byli obecni przedsta wiciele władz, w ich liczbie austriacki dyrek tor protokołu dyplomatycznego, minister peł-

nomocny Blaas, przedstawiciel władz bezpie czeństwa publicznego i władz kolejowych.

Pociąg szefa rządu włoskiego minął granicę o godz. 6.15. po 15-minutowym postoju dla zmiany lokomotywy.

Innsbruck, 25. 9. (W) Punktualnie o godz. 7 do Innsbrucku przybył specjalny pociąg Mus soliniego. W pociągu tym, prócz szefa rządu włoskiego i jego otoczenia, znajdowali się: mi nister pełnomocny Blaas, dyrektor protokołu austriackiego, dyrektor bezpieczeństwa Tyrolu Moery. Na dworcu, przybranym włoskimi i au striackimi flagami, byli obecni: dyrektor bez pieczeństwa podsekretarz stanu Skubl, jako przedstawiciel rządu austriackiego, namiestnik Tyrolu Schuhmacher, burmistrz Tyrolu dr Fi scher, poseł włoski Salata wraz z członkami poselstwa oraz przedstawicielami kolonii włoskiej.

Mussolini, który wysiadł z pociągu, przy witał się z podsekretarzem stanu Skublem, który powitał go w imieniu rządu austriackiego i przedstawił mu zgromadzonych na sta cji reprezentantów władz.

Po 20-minutowym postoju, pociąg ruszył w dalszą drogę. O godz. 18.15 pod Kufstein po ciąg Mussoliniego minął granicę niemiecką.

## Strażacy przystąpili do strajku

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25. 9. (A) Sytuacja strajkowa w Warszawie w ciągu dnia wczorajszego u lzgła zaostrzeniu, gdyż do strajku przystąpi li także strażacy. W razie pożaru strażacy przyjeżdżają na miasto, ale w remizach nie wykonują żadnych prac. W dniu dzisiejszym prezydent miasta Starzyński przyjął na ratuszu delegację związku pracowników uży teczności publicznej, która w imieniu straj kujących przedłożyła swoje postulaty. Kon ferencja ta trwa.

## Kto wygrał na loterii?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25. 9. (A) Dziś padły większe wy grane na numery:

50.000 zł na nr 68980.  
10.000 zł na nr 8413, 69976.  
5.000 zł na nr 13637, 14664, 92728.  
2.000 zł na nr 9408, 36530, 54514, 54772, 60703, 80028, 82924, 80315, 93603, 125666, 129734, 155836, 159278, 188391.

## Kobiety arabskie zabiorą głos

Kair, 25. 9. (R) Wśród Egipcjanek, należących do wpływowych rodzin w kraju powstała myśl zwołania do Kairu kongresu kobiet ze wszystkich krajów arabskich dla omówienia sprawy Palesty ny. Na czele kongresu ma stanąć pani Safija Zagh, lul, t. zw. „Ummul-Masziin”, czyli „matka Egipcjan”. Zamiarem inicjatorek jest, by kongres wy dał odezwę do kobiet całego świata z protestem przeciwko podziałowi Palestyny, oraz by obmy ślił środki obrony krajów arabskich przed ataki sami z zewnątrz.

## Nowy rząd Iraku w opałach

Bagdad, 25. 9. (R) Reakcja przeciwko obecne mu rządowi szerzy się już nie tylko w samym Iraku, ale i w sąsiednich krajach arabskich. Mi nisterstwo spraw wewnętrznych w Bagdadzie nie ai, że rząd zmuszony jest przedsięwziąć szereg

środków, by uchronić członków gabinetu i wybit nych przedstawicieli nowego reżimu przez ewen. ualnymi zamachami. W armii przeważa kierunek wzięcia czynnego udziału w kampanii wyborczej do parlamentu.

Gdy duce składa wizytę führerowi

# Jak podróżuje Mussolini



Mussolini wyjechał z Rzymu w piątek dnia 24 bm. o godz. 12.20. Godzinę wyjazdu trzymano aż do ostatniej minuty w jaknajściślejszej tajemnicy. Mussoliniemu towarzyszy jego żona, minister spraw zagranicznych hr. Ciano, minister propagandy Alfieri, sekretarz partii faszystowskiej Starace oraz liczna świta, składająca się z najwyższych dostojników państwowych i partyjnych. Mussolini zjawił się w uniformie generalskim milicji faszystowskiej, a na peronie pożegnał go niemiecki chargé d'affaire, poseł rządu generała Franca, oraz postowie austriacki i węgierski.

## W TYROLU ARMATY AUSTRIACKIE STRZEGA MUSSOLINIEGO

Wprost niezwykle środki ostrożności zarządzono w Tyrolu podczas przejazdu pociągu Mussoliniego. Ponieważ tyrolskie władze bezpieczeństwa nie były wystarczające, ściągnięto ze wszech stron posiłki. Przybyła policja z Wiednia, żandarmeria z Karyntii i Salzburgu. W Innsbrucku zjawił się prezydent policji wie-

deńskiej, który osobiście kieruje całym aparatem bezpieczeństwa. Nad bezpieczeństwem dyktatora włoskiego czuwało więc około 800 policjantów i 700 żandarmów. To nie wydawało się jednak rządowi austriackiemu dostateczne, dlatego postawiono w stan pogotowia garnizon armii austriackiej, w pierwszej linii w Innsbrucku, Hall i Kufstein. Oddziały uzbrojone są w karabiny maszynowe. Zmobilizowano nawet artylerię. Po ulicach miast patrolują oddziały wojskowe i policyjne w hełmach i z nasadzonymi bagnetami. Od dwóch dni na przestrzeni Brenner-Kufstein kontroluje się stale szyny kolejowe.

Innsbruck dziwne robi wrażenie, zwłaszcza okolica obok dworca. Pod najściślejszą kontrolą znajdują się domy położone na ulicy, prowadzącej do dworca. Sam dworzec oraz ulice prowadzące do niego były zamknięte dla ruchu publicznego. Wszystkie okna tych domów musiały być zamknięte od godz. 5 rano. Klucze do strychów tych domów znajdują się w ręku policji. Dokonano licznych aresztowań osób podejrzanych. O godz. 6.30 rano czekał na Mussoliniego prezydent policji wiedeńskiej dr Skubl, by go przywitać w imieniu kanclerza Schuschnigga.

## MONACHIUM W SZACIE ODŚWIĘTNEJ

Odświętną szatę ma też Monachium, dokąd przybyli minister spraw zagranicznych Rzeszy v. Neurath, szef Gestapo Himler generał policji Daluge, Kompanie honorowe armii lądowej, floty powietrznej i morskiej oczekiwały Mussoliniego przed dworcem na peronie. Jako goście zjawili się też liczni członkowie faszystowskiej organizacji włoskiej znajdującej się w Niemczech. Wielka hala głównego dworca udekorowana została czerwienią. Przed wyjściem umieszczono zielono-biało-czerwoną chorągiew Włoch, a nad nią wielkie złote „M.“ otoczone złotym wieńcem. W hali umieszczono popiersia cesarów rzymskich. Wszędzie znajdują się sztandary wszystkich organizacji partii

hitlerowskiej.

## GESTAPO CZUWA W BERLINIE

W Berlinie zamieszka Mussolini w pałacu prezydenta Rzeszy. Jako straż wydelegowała Gestapo 20 najwierniejszych ludzi. Przyboczna gwardia Hitlera czuwać będzie nad otoczeniem pałacu oraz nad ogrodem otaczającym pałac. Nocami patrolować będą oddziały policji z psami policyjnymi. W ostatnich tygodniach wyćwiczone specjalny oddział policji składający się z 800 ludzi, w ostrym strzelaniu. W Berlinie znajduje się delegacja policji włoskiej, która ma się porozumieć z policją berlińską w sprawie zarządzeń dla bezpieczeństwa Mussoliniego.

„United Press“ donosi, że jeden z pułków Reichswehry nazwany zostanie pułkiem Mussoliniego. W kufrach Mussoliniego znajduje się 12 uniformów oraz sześć sztandarów włoskich dla aut i gmachów, w których Mussolini będzie przebywał.

## SAM HITLER PROJEKTUJE...

Przyjęciem Mussoliniego zainteresował się sam führer. Bramy tryumfalne, które ustawiono w Monachium, projektował Hitler, który nie żałował kosztów, by przyjęcie wypadło imponująco. Pierwsza brama tryumfalna ma na frontonie olbrzymie złote „M“, druga opiera się na czterech pozłaczanych filarach, a trzecia ozdobiona jest olbrzymimi figurami z brązu, wyobrażającymi stare bóstwa germańskie.

W Monachium zamieszka Mussolini w pałacu księcia Karola. Hitler wystąpił tu jako dekorator wnętrz. Ściany okryte są sztucznym jedwabiem niemieckim w ulubionym kolorze Hitlera tj. w jasnym błękitcie. Między Hitlerem a Mussolinim nastąpiła krótka wymiana not dyplomatycznych w sprawie — kucharza. Duce chciał mianowicie zabrać z sobą swego własnego kucharza, który wie doskonale, co wolno Mussolinemu jeść. Bo Mussolini ma specjalną dietę, by nie przytyć. Führer jednak nalegał by nad zdrowiem Mussoliniego czuwał kucharz niemiecki. Mussolini ustąpił i zgodził się na kucharza niemieckiego.

## JD KOGO?

Nauczyciel zapytuje matkę ucznia:  
— Po kim odziedziczył ten chłopiec takie pragnienie wiedzy?  
Matka: — Wiedzę po mnie, pragnienie po ojcu, (Mercury)

## PIOTR FABRIZIUS

# TRUDNE PYTANIE

— Ojczulku — zawołał synek mój, Fredzio — czy nie mam białego języka?

Z wahaniem pokazał mi różowy języzek.

— Czy się źle czujesz? — spytałem zatroskany.

— Ta...ak — odparł — zbadaj mi puls! Może mam gorączkę?

Puls bił normalnie. Od razu wiedziałem o co chodzi.

— Nie chcesz pójść do szkoły! Co jest jutro?

— Nauczyciel zadał nam bardzo głupie pytanie.

— Nauczyciel nigdy nie zadaje głupich pytań. A jak brzmi to pytanie?

— Mamy napisać wypracowanie na temat: „Dlaczego druty telegraficzne biegną zawsze obok drogi kolejowej?“

— I przez tak proste pytanie nie chcesz pójść do szkoły? Wstydz się!

— A więc powiedz mi: dlaczego druty telegraficzne biegną obok drogi kolejowej?

— Dlaczego? Hm... Musisz sam odpowiedzieć na to pytanie.

— Ale ja rzeczywiście nie wiem. Kazik też nie wie, dopiero do niego dzwoniłem.

— Wszystko jedno, moje dziecko. Musisz sam napisać wypracowanie. Ja nie nie powiem. Pomyśl nad tym do wieczora; jeżeli nie będziesz wiedział, wówczas ci pomogę.

Wziąłem kapelusz i wyszedłem z domu. W kawiarni spotkałem Wiktora, który smętnie spoglądał w filiżankę z czarną kawą.

— Wiktorko — zawołałem — dlaczego druty telegraficzne biegną zawsze obok linii kolejowej?

— Co cię to obchodzi? — mruknął.

— To nie jest sposób odpowiadania na pytania naukowe — oświadczyłem z wyrzutem. — Jeżeli się np. zapytałem, dlaczego nie przebywasz już w towarzystwie Stęfy, możesz odpowiedzieć, że mnie

to nie obchodzi. Jeżeli zaś zapytam cię, dlaczego ziemia kręci się naokoło słońca, a nie naodwrot, wówczas taka odpowiedź jest niedopuszczalna. I tak samo przedstawia się sprawa z pytaniem: Dlaczego druty telegraficzne biegną obok linii kolejowej?

— Czy rzeczywiście nie masz innych zmartwień? — westchnął Wiktor.

Nieomylny instynkt mówi mi zawsze, kiedy moja obecność jest pożądana, a kiedy nie. W takich chwilach odchodzę, zanim dadzą mi to do zrozumienia.

Przy czwartym stoliku siedział Piotr.

— Dzień dobry — rzekłem — z Wiktorem nie można dziś mówić na poważny temat. Może ty potrafisz powiedzieć mi, dlaczego druty telegraficzne biegną zawsze obok linii kolejowej?

Piotr spojrzął na mnie ze zdziwieniem.

— Dlaczego nie mają one biegnąć obok linii kolejowej? — zauważył po chwili.

To pytanie sam już sobie zadawałem i dlatego mogłem szybko odpowiedzieć:

— Jeżeli obserwujesz szyny kolejowe, spostrzeżesz od razu, że nigdy nie idą one prostą drogą. Biegają na prawo, potem na lewo, idą łukowato przez dolinę, pną się w górę, schodzą w dół, wsuwają się w tunel itp. Druty telegraficzne nie mają potrzeby robienia takiej drogi. Dlaczego nie biegną one przez pola i lasy, prosto w najkrótszej linii powietrznej, z jednego miejsca do drugiego, lecz towarzyszą grzecznie szynom kolejowym w ich najbardziej niewygodnej drodze?

Piotr zmarszczył czoło.

— Powiem ci prawdę — rzekł w końcu — że jeszcze nigdy się nad tym nie zastanawiałem. Ale ta sprawa wydaje mi się nie taka prosta, jak wygląda na pierwszy rzut oka. Przemyślimy logicznie ten cały problem: a więc, co to znaczy, że druty telegraficzne biegną obok linii kolejowej?

— A więc — zapytałem — co to znaczy?

— To znaczy — rzekł Piotr z powagą — że moż-

sób się porozumiewać.

— Dobrze. A co znaczyłoby, gdyby obok szyn kolejowych nie biegły druty telegraficzne?

— To znaczyłoby, że na tej przestrzeni porozumiewają się bez drutu.

— Nie będziemy niepotrzebnie komplikować zasadniczego pytania — oświadczyłem ostro. Nie mieszaj tu telegrafii bez drutu, radia i telepatii. Powiedz mi raczej, dlaczego druty, telegraf, biegną obok szyn kolejowych.

— Nie zlekę się twego krzyku — zawołał Piotr zdenerwowany. Zastanów się sam nad odpowiedzią na twoje głupie pytania. Ja i tak nigdy nie nie depeszuję. Do widzenia!

Patrzyłem z zazdrością na odchodzącego Piotra. Nie mogłem tak łatwo uciec od mego ojcowatego autorytetu.

Gdy opuściłem kawiarnię, spotkałem Henryka. — Zaryzykowałem ostatnią próbę.

— Henryku! — rzekłem błagalnie — czy możesz mi powiedzieć, dlaczego słupy telegraficzne biegną zawsze obok szyn kolejowych?

— To przecież całkiem jasne! — odparł.

— To powiedz, proszę — rzekłem pełen nadziei.

— Bo, gdyby słupy telegraficzne biegły między szynami byłoby to wielką przeszkodą dla pociągów

Gdy wróciłem do domu, Fredzio siedział zakłopotany obok swego biurka.

— Fredziu! — rzekłem, zanim zdążył mi o cośkolwiek zapytać — pokaż język.

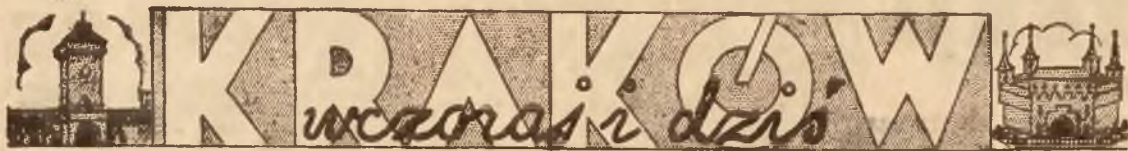
Chłopiec wysunął język, jak kameleon.

— A teraz puls!

Fredzio posłuchał niezwykle szybko.

— A więc moje dziecko — rzekłem — chory nie jesteś, ale ostrożność jest matką mądrości. Jutro so staniiesz w łóżku, rozumiesz?

Fredzio zrozumiał i nie zadał mi żadnego pytania. Wiedział z własnego doświadczenia szkolnego że pytania są tylko nieprzyjemne i wprowadzają w zakłopotanie.



## Sprawa dra Fensterblaua

### będzie rozpatrywana przez Sąd Apelacyjny

Podany przez nas dziś w wydaniu porannym wyrok przeciw dr Fensterblauowi nie wyczerpuje jeszcze tej sprawy pod względem toku instancji.

Sprawa, jakkolwiek była rozpatrywana przez sąd przysięgłych, może obecnie znaleźć się w Sądzie Apelacyjnym, gdyż wyrok

wczorajszy został wydany przez trybunał, od którego orzeczenia przysługuje prawo odwołania się.

O ile do poniedziałku wpłynie do Sądu Okręgowego zapowiedź apelacji, sprawę dr. Fensterblaua będzie rozpatrywał Sąd Apelacyjny w Krakowie.

## Maszyny socjalistycznego „Naprzodu” drukować będą chadecki „Głos Narodu”

Jak słychać, nastąpiły ostatnio pewne zmiany w wydawnictwie „Głosu Narodu”. Podobno akcje będące w posiadaniu p. Burtana zostały zakupione przez inne osoby.

Mowa jest o tym, że w najbliższym czasie „Głos Narodu” przeniesie się ze swej siedziby przy ulicy św. Krzyża do nowego lokalu przy ulicy Zwierzynieckiej.

Od października „Głos Narodu” zmienić

ma format. Gazeta będzie drukowana na maszynie rotacyjnej, na której wydawano swego czasu w Krakowie socjalistyczny „Naprzód”.

Oczywiście, że niewiadomo narazie, w jakim stopniu zmiany te (nie zmiana maszyny, ale zmiana właściciela) wpłyną na charakter i kierunek pisma.

## W sklepie spożywczym przy ul. Szczepańskiej przechowywano rzeczy skradzione na kolejach

Policja chrzanowska zlikwidowała ostatnio kilka szajek złodziei kolejowych, którzy dopuszczali się licznych kradzieży. Aresztowano pod zarzutem kradzieży kolejowych Jana i Józefa Bednarczyków z Woli Filipowskiej, a przed niedawnym czasem zlikwidowano bandę Franciszka i Teofila Brańskich.

W toku dochodzeń dokonano sensacyjnego odkrycia. Okazało się bowiem, że w jednym ze sklepów krakowskich znajdowała się dobrze ukryta kryjówka, w której przechowywano skradzione rzeczy. Melina ta znajdowała się w sklepie Rozalii i Józefa Janickich przy pl. Szczepańskim 9, w Krakowie.

W czasie rewizji w mieszkaniu Janickich znaleziono większą ilość materiałów ubraniowych i nasion.

Szkody wyrządzone przez obie szajki wynoszą kilkanaście tysięcy złotych. Złodziejom odebrano towar wartości 5000 zł. który zwrócono władzom kolejowym.

## Niezwykłe dzieje Polaka -- internowanego na Sachalinie

(Telefonom od naszego korespondenta).

**Przemyśl 25. 9.** (Seg) Do gminy Skopów w powiecie przemyskim przybył onegdaj jakiś strasznie zbiedzony i wynędzniały mężczyzna, który podał, że nazywa się Jaworski. Ow Jaworski opowiedział miejscowym wieśniakom następującą historię: Oto w r. 1918 zorganizował w zbolszewizowanej już Rosji gen. Czuma armię, złożoną z ponad dziesięciu tysięcy ludzi. Armia ta miała zamiar wydostać się z piekła bolszewickiego, jednak wojska rządowe zastąpiły jej drogę

i krasnarmiejcy wycięli w pień ponad tysiąc ludzi.

Reszta tj. około 9 tysięcy żołnierzy, została wzięta do niewoli. Jeńców okrutnie bito i katorowano, a następnie na polecenie rządu odstawiono ich aż na Sachalin, gdzie umieszczono w części północnej, należącej do sowieckiej Rosji. Tam trzymano ich dłuższy czas pod strażą a następnie zatrudniono przy ciężkich robotach i zakazano

pod groźbą rozstrzelania wydalać się z obozu.

W ten sposób cała ta armia gen. Czumy na dalekim Sachalinie przetrwała do roku 1936. Na wiosnę tego roku lądował na Sachalinie przymusowo jakiś angielski samolot. Jedyny pasażer i zarazem pilot tego samolotu zmuszony był dla dokonania naprawy poważnego defektu zatrzymać się przez kilka dni na Sachalinie. W czasie tego pobytu zapoznał się Anglik z mieszkańcami Sachalinu i do-

wiedział o tragicznym losie „czumowców”, wśród których większość stanowią Polacy. Ow Anglik, wzruszony losem nieszczęśliwców przyrzekł

interwencję w Lidze Narodów.

Rzeczywiście po upływie roku otrzymały władze sowieckie na Sachalinie od rządu moskiewskiego polecenie zwolnienia całej „armii”.

Na wiosnę tego roku sformowana została pierwsza kolumna „czumowców”. Jechali oni przez Japonię i Chiny do Morza Czarnego, skąd już kolejną przybyli znajdujący się w transporcie Polacy do Lublina. Tu władze polskie zaopatrzyły ich w bilety i odesłały do miejsc zamieszkania. Do swej rodzinnej Wólki ad Dubiecko przybył Jaworski niedługo po rozruchach chłopskich.

Wedle opowiadania Jaworskiego z samego Skopowa wraz z nim na Sachalinie byli jeszcze wieśniacy Antoni Malinowski, Piotr Kość i Michał Nowak. Powrót Jaworskiego i wiadomości przezeń przywiezione wywołały rozliczne powikłania. Oto jak okazało się, że na owego Malinowskiego z Skopowa po uznaniu męża za zmarłego, wobec braku jakichkolwiek wiadomości o nim, wyszła jeszcze w roku 1922 powtórnie za męża za jego krewniaka również Malinowskiego, z którym ma czworo dzieci. Obecnie Malinowski chce się z nią rozwieść aby mogła wrócić do pierwszego męża, zaraz po jego powrocie.

## Przeciw zwolnieniu Doboszyńskiego

Obroncy Doboszyńskiego zwrócili się do Sądu Okręgowego z prośbą o zezwolenie oskarżonemu na widzenie się z chorą matką, której stan uległ ostatnio pogorszeniu. Prośba obrony nie została uwzględniona.

## Akt oskarżenia przeciw dr Drobnerowi wpłynął do sądu

Swego czasu pisaliśmy o tym, że akt oskarżenia przeciw dr Drobnerowi jest na ukończeniu. Obecnie akt ten wpłynął do sądu.

## Proces o konkurencję Loterii Państwowej

Do wczorajszego sprawozdania z procesu o prowadzenie gry loteryjnej w kawiarni Esplanade za kradła się omyłka. Oskarżeni w tej sprawie byli K. Pelke i A. Thau, natomiast jako jeden z obrońców występował adw. dr Minder. Oskarżonego o nazwisku A. Minder w tym procesie w ogóle nie było jak omyłkowo podaliśmy.



TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO  
„Pierwszy dancing Zuzanny”.

TEATR ŻYDOWSKI (BOCHEŃSKA 7)  
„Glückel Kameln” z Idą Kamińską

### REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: Błazen (Purimszieler) (Jacobsohn, Kressin, Turkow).

APOLLO: „Kapitan Taylor” (Gary Coper).

ATLANTIC: „Dybuk” (Morewski, Samberg i i.)  
PROMIEN: „Szarża lekkiej brygady” (Errol Flynn i Olivia de Havilland).

STELLA: „Będzie lepiej” (Szczepko i Tońko).  
SZTUKA: „Szesnastolatka” (Lil Dagower, film niemiecki).

UCIECHA: „Znachor” (Janusz Stępowiak, Bar-szczewska, Zacharowski i in.).

WANDA: „Książętko” (Lubieńska, Niemirzanka, Bodo).

MUZEM: „Barbara Radziwiłłówna” (Jadwiga Smosarska).

CYRK STANIEWSKICH: Program światowych atrakcyj. Początek 8.30 wieczór.

## Skazanie obywatela amerykańskiego za usiłowanie przemytu 60.000 zł.

Gdynia, 24. 9. PAT. Sąd okręgowy w Gdyni wydał wyrok w głośnej sprawie usiłowanego przemytu kwoty 60.000 zł. na jachcie „Synekura”. Główny oskarżony Polak obywatel amerykański, student Milewski, skazany został na 10 miesięcy więzienia, 9.000 zł. grzywny, konfiskację pieniędzy i jachtu oraz kosztów sądowych.

Drugi oskarżony Głowacki, został skazany na 6 miesięcy więzienia, z zawieszeniem na 2 lata i 500 zł grzywny, Krawczyk zaś ukarany został 6-tygodniowym aresztem.

Sąd orzekł również, że Milewski może być zwolniony za kaucją w wysokości 11.000 zł.

Malinowska jest z tego powodu zrozpaczona gdyż jej drugi mąż jest inwalidą wojennym i pobiera wysoką jak na stosunki wiejskie rentę w kwocie zł. 80. miesięcznie, a Malinowski pierwszy po powrocie z Rosji będzie nędzarzem, który nie będzie już mógł dać utrzymania.

Sam Jaworski również zastał swą żonę zamężną ze swoim rodzonym bratem jednak nie rości sobie do niej z tego powodu żadnych pretensyj.

Opowiadanie Jaworskiego wywołało oczywiście

olbrzymią sensację na wsl.

Jak się okazało, Jaworski przed przybyciem do Skopowa odwiedził także innych krewnych „czumowców” w Kramarzówce. Wólki Węgierskiej i Jarosławiu



## Na szerokim świecie

GŁOŚNO MÓWIĄCY  
TELEFON

Austriackie ministerstwo handlu zezwoliło na włączenie do państwowej sieci telefonicznej nowowynalezonego głośnika telefonicznego. Współpracownik jednego z pism wiedeńskich odwiedził wynalazcę tego głośnika, inż. H. C. Schmidta i w następujący sposób opisuje doznane tam wrażenia:

— Czy mogę wypróbować pański wynalazek? — pytam nieufnie.

— Ależ naturalnie, proszę bardzo.

Telefonuję do przyjaciela. Wywoływanie numeru odbywa się jak dotychczas bez zmian. Ale inżynier Schmidt wyjmuję mi z dłoni słuchawkę i kładzie ją na widełki, umieszczone na głośniku. Z głośnika rozlega się głos mego przyjaciela:

— Halo! Kto mówi?

Mechanicznie, z przyzwyczajenia sięgam po słuchawkę, aby odpowiedzieć. Ale inżynier chwytą mnie za rękę.

— Niech pan zwyczajnie mówi.

Nie musi pan już przy telefonowaniu „wisieć na drucie”. Mikrofon, który stoi na stole, sam nada pański głos.

Zaczynam mówić, przeżywając zupełnie niezwykłe uczucie, że mogę podczas rozmowy telefonicznej wygodnie rozprzeć się w fotelu, trzymać ręce w kieszeniach, wstać i nawet spacerować po pokoju. Wprost niesamowite wrażenie z faktu, że nie jest się już przy telefonowaniu „prztwierdzonym” do aparatu, lecz można mówić zupełnie normalnie.

Oczywiście, w rozmowie może wziąć udział kilka osób, bo przecież mikrofon na stole wszystko transmituje, co się dzieje i mówi w pokoju.

Również może szereg osób słuchać jednocześnie słów z głośnika. Gdy rozmowa ma przybrać charakter intymny, wystarczy ująć słuchawkę i przyłożyć ją do ucha.

Praktyczne zastosowanie tego wspaniałego wynalazku jest jeszcze nie do przewidzenia. Są to w przybliżeniu te same zalety, jakie posiada głośnik radiowy w stosunku do dawnych słuchawek na uszy. W ten też sposób inżynier Schmidt wpadł na pomysł swego wynalazku. Gdy zjawily się pierwsze głośniki radiowe, zastępując używane dotychczas słuchawki, inżynier postawił sobie pytanie, dlaczego właściwie przy telefonowaniu używa się wciąż jeszcze słuchawki, która w tak niewygodny sposób „prztwierdza” człowieka do miejsca. Problem

Pracował on i eksperymentował w ciągu 10 lat, aż znalazł praktyczne rozwiązanie, dające się technicznie przeprowadzić.

Kto raz przekona się na własne oczy i „uszy” o wygodzie i zaletach telefonowania przy pomocy głośnika i mikrofonu, ten nabędzie przekonania, że wynalazek ten w niedługim czasie zawiąże cały świat.

Wizyta u wynalazcy rozpoczęła się od razu od niespodzianego efektu.

— To dobrze, że przyszedł pan o pół godziny wcześniej, niż się umówiliśmy wita mnie inż. Schmidt.

— Wcześniej? Przecież umówiliśmy się na pół do siódmej i właśnie jest ta godzina.

— Nie, mylił się pan, umówiliśmy się na godzinę siódmą. Proszę.

Inżynier naciska jakiś guzik i z głośnika, stojącego na biurku, rozlega się mój własny głos, niezwykle wiernie i wyraźnie: „Dobrze, więc przyjdę do pana, panie inżynierze, o godz. siódmej. Dowidzenia”. Cała rozmowa, jaką przeprowadziłem telefonicznie tego przedpołudnia z inżynierem Schmidtem, rozlega się słowo po słowo z głośnika.

Istotną nowością w wynalazku inż. Schmidta jest urządzenie wzmacniaczy, które mogą być włączone do państwowej sieci telefonicznej. Światowy związek pocztowy stawia w tej sprawie szereg żądań, których dotychczas nie spełniał żaden głośnik telefoniczny i żaden mikrofon. Dlatego też głośniki telefoniczne stosowane były dotychczas wyłącznie w prywatnych liniach telefonicznych jakiegoś koncertu. Ale i tu natrafiono na duże trudności. Tak na przykład głos jednego z rozmawiających, ba, wyłączało nawet głośne zamknięcie drzwi, aby

Z celi śmierci na deski  
teatrzyku rewiewego

## „Specjalna atrakcja” -- „Scottsboro Boys” na scenie

NOWY JORK, we wrześniu.

Zabrzniął gong, kurtyna rozsuwa się, światło reflektorów pada na scenę, na dwadzieścia murzyńskich girls, które formują jazz i ich dyrygentkę, kawową, bardzo piękną i pełną temperamentu Blanche Calloway. Grają jakiś nowy taniec, dziki, porywający, w synkopach. Blanche Calloway śpiewa refrem do mikrofonu, a właściwie wykrzykuje go, łka, wyrzucając przy tym ramiona, podrzucając nogi. Wszystko w niej jest rytmem, ruchem, jazzem.

Publiczność całą duszą wtóruje, wybija rękami takt, wrzeszczy i domaga się powtórzenia. Widownia teatru Apollo w Harlemie, jest przepełniona do ostatniego miejsca. Negrzy i biali siedzą obok siebie, bo rewie w teatrze Apollo są atrakcją, nawet dla największych smakoszy, którzy zazwyczaj zaszczycają tylko Broadway. A dzisiaj zobaczy się jeszcze coś więcej, nie tylko rewie, która grana jest już od kilku tygodni. Dzisiaj będzie miała wkładkę, specjalny numer, sensacja, dzisiaj występują...

Już są. Kurtyna znowu otwarta. Czterech młodych murzynów stoi na scenie. Czterech młodych murzynów, — żaden z nich nie przekroczył dwudziestki. Dlaczego sensacja? Wyglądają bardzo schludnie ci chłopcy, ich przedział w wypomadowanych i przyklejonych włosach jest nienaganny, ich bielizna śnieżnobiała, ubrania nowe, w butonierce mają goździk, na nogach lakierki, w jednej ręce kapełusz, a w drugiej laseczka. Cóż w tym właściwie nadzwyczajnego? Dlaczego publiczność tak ryczy z zadowolenia? Ci młodzi ludzie nazywają się Eugene Williams, Roy Wright, Willie Robertson i Olen Montgomery. Ale czy ich nazwiska tłumaczą nam te wybuchy radości i entuzjazmu?

Nie znamy tych nazwisk. Ale znamy inną nazwę tych młodzieńców i cały świat zna ich pod nazwą „Scottsboro Boys”.

Tak, to są ci „Scottsboro Boys” zapowiedziani jako atrakcyjna wkładka rewii, w teatrze Apollo. I są też niewątpliwie atrakcją, nie zwykłą zaiste atrakcją. Przychodzą prosto z celi śmierci, wyrwani przez niezmordowanych bojowników sprawiedliwości ze szponów średniowiecznego sądownictwa.

A teraz stoją na scenie. Co właściwie ofiarują publiczności? Nie umieją nawet śpiewać, ani tańczyć, a tym mniej stepować, stoją więc i są zmieszani. Przychodzi konferencier. Ten już za to wcale nie jest zmieszany ani zakłopotany, klepie ich po ramionach, częstuje papierosami i wypytuje, jak tam było na południu, w stanie Alabama, podczas rozprawy sądowej, a szczególnie podczas ostatniej rozprawy, po której zostali wypuszczeni na wolność. „Scottsboro Boys” jeszcze ciągle milczą zakłopotani, aż konferencier wpada na doskonały pomysł, odgrywa rolę sędziego, prokuratora i adwokata i zadaje im pytania, — te same pytania które im zadawano tydzień temu w sądzie w Alabama. I odpowiadają, tak samo jak tam odpowiadali, kiedy chodziło o śmierć i życie. A tu chodzi przecież tylko o specjalną atrakcję w teatrze rewiewym.

Publiczność jest zachwycona, dreszczyk zgrozy jest zaspokojony, a my przypominamy sobie tragedię tych młodych chłopców, która rozegrała się w ciągu ostatnich kilku lat.

Widzimy przed sobą tych dziewięć młodych

murzynałek, którzy jako „ślepi pasażerowie” starają się dostać pociągiem z Birmingham (Alabama) do Scottsboro, gdzie spodziewają się znaleźć pracę. Kilku białych bezrobotnych, również bez biletów, jedzie tym pociągiem, powstaje spór w trakcie którego, murzyni wypychają białych z wozu. Już na następnej stacji zostają murzyni aresztowani, pod zarzutem zgwałcenia białej dziewczyny. Sąd skazuje wszystkich dziesięciu, z których kilku ma za ledwie czternaście lat, a ani jeden nie przekroczył dwudziestu, — na śmierć. Sąd działa pod wpływem zhistryzowanej masy, która chce czarnych zlynżować. Sąd wie i musi wiedzieć i powinien wiedzieć, że w oskarżeniu nie ma ani słowa, ani cienia prawdy. Sąd wie, że obie dziewczyny, są znanymi prostytutkami i że lekarz sądowy stwierdził, że oskarżenie dziewcząt jest bezpodstawne. Ameryka i cały świat interesuje się tym wypadkiem. Po apelacji Najwyższy Sąd w Waszyngtonie kieruje sprawę z powrotem do Alabama, do ponownego rozpatrzenia. Tam mimo, że jedna z dziewcząt wycofała swoje zeznania następuje ponowne skazanie. Nowa apelacja. Po raz trzeci przychodzi sprawa do Waszyngtonu i wędruje z powrotem do Alabama. Teraz wreszcie czterech chłopców zostaje zwolnionych: w czasie popełnienia inkryminowanego czynu byli małoletni. Innych skazuje się na długoletnie więzienia. Znowu apelacja, walka toczy się dalej.

Walka toczy się dalej, ale w teatrze Apollo czterech uwolnionych murzynów powtarza pełną grozy scenę z rzeczywistości, i wcale dobrze się przy tym czują. Dlaczego? Nie? Zarabiają przecież na tym wcale dobrze. I to znacznie więcej, niżby im płacono przed „wypadkami”. Dostają tygodniowo 750 dolarów, to wypada na jednego 187.50.

Liberalne, filantropijne i inne towarzystwa, które od lat wstawiały się za chłopcami, chciały pokazywać ich w kościołach, na wielkich zgromadzeniach, i w ten sposób zyskać sympatie publiczności i zebrać fundusze dla tych którzy cierpią jeszcze we więzieniach Alabamy. Ale menadżer czterech „Scottsboro Boys” pastor murzyński mr. Harten, odrzucił tę ofertę. Mr. Harten, bez ogródek przyznaje, że chciałby zebrać jak największe sumy, a kościoły i zgromadzenia nie płacą wiele za „specjalne atrakcje”.

Sceny rewiewe, natomiast mogą i chcą płacić. Znają bowiem swoją publiczność. Wiedzą, że żadna sztuka tak nie porzywa amerykańskiej publiczności, jak fragment realnego życia. Czołowiek, który wczoraj był skazany na śmierć, nie musi nic umieć — wystarczy postawić go na scenie, a będzie największą atrakcją. Kobieta, która wczoraj zastrzeliła swojego kochanka, widziana na scenie — czyż nie jest bardziej atrakcyjną od Greta Garbo? Tragedia ludzka staje się przebojem, przebój atrakcją rewiewową. Jeszcze Dillinger nie był pochowany a już jego sędziego ojca wleczono na scenę warieté. Kochanka mordercy Diamonda miesiącami była główną atrakcją rewii.

Dzisiaj na scenie stoją „Scottsboro Boys” z wypomadowanymi włosami, w nowych ubraniach, z kwiatkiem w butonierce i laseczką w ręce. Jutro już będą zapomniani. Jutro przyniesie nową atrakcję.

Życie stara się, ażeby nie brakło nowych „specjalnych atrakcji”.

(S.)

przerwać rozmowę telefoniczną. Tego rodzaju trudności bardzo hamowały rozwój telefonii przez głośniki. Dopiero wynalazek inż. Schmidta, który całkowicie odpowiada warunkom światowego związku pocztowego i dlatego został dopuszczony przez austriackie ministerstwo handlu, czyni z głośników telefonicznych dzieło gotowe do zdobycia świata. Szef jakiegokolwiek przedsiębiorstwa przemysłowego na przykład będzie mógł obecnie przeprowadzać tele-

fonicznie konferencje z kierownikami działów. Wszyscy kierownicy zgromadzą się w pokoju, w którym stoi mikrofon i głośnik, będą mogli zupełnie swobodnie słuchać i mówić, a nawet poruszać się swobodnie podczas konferencji i słyszeć będą wszyscy jednocześnie polecenia i wskazówki szefa.

Jak donoszą pisma sowieckie, podobne aparaty w liczbie 10 zostały wprowadzone na próbę w komunikacji telefonicznej w Moskwie.

# WIADOMOŚCI SPORTOWE

## Niedzielne imprezy sportowe

W nadchodzącą niedzielę rozegrane zostaną w stolicy następujące imprezy:

O godz. 10 — regaty kajakowe na Wiśle w konkurencji międzyokręgowej, meta na przystani W. K. S. Zoliborz.

O godz. 11 w lokalu fortu Bema dwa mecze zapasnicze o mistrzostwo drużynowe stolicy: Fort Bema—Skra i Legia—Elektryczność.

O godz. 12 w sali Teatru Nowości mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo Warszawy Makabi Polonia.

O godz. 13 na stadionie Hippiicznym w Łazienkach ogólnopolicyjne zawody konne.

O godz. 15.30 na Stadionie Wojska Polskiego, mecz o mistrzostwo Ligi Piłkarskiej Warszawianka—Pogoń.

O godz. 16 w Teatrze Wielkiej Rewii mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo Warszawy CWS—Legia.

O godz. 15 na Dynasach zawody kolarskie i motocyklowe.

Na prowincji zapowiedziane są następujące ciekawsze imprezy:

Mecze piłkarskie o mistrzostwo Ligi rozegrane będą: w Łodzi LKS—Ruch, w Katowicach AKS—Warta, w Krakowie Garbarnia—Wisła.

O wejście do Ligi w rundzie finałowej walczą: Unia—Polonia w Lublinie i Brygada—Smigły w Częstochowie.

W Białymstoku chód na 50 klm, bieg 3 klm z przeszkodami i sztafety o mistrzostwo Polski.

W Wilnie — narodowe zawody strzeleckie.

W Łodzi — międzymiastowe mecze Łódź—Warszawa w hazenie i szczypiorniaku.

W Toruniu — główne zawody sportowe kolejowego PW.

Zagranicą, mianowicie w Budapeszcie, startować będą nasi lekkoatleci w zawodach międzynarodowych.

Piłkarze poznańskiego HCP rozegrają pod Berlinem mecz towarzyski z drużyną Luckenwalder.

W wadze półśredniej Amerykanin Barney Ross obronił swój tytuł mistrzowski, wygrywając na punkty z Filipińczykiem Garcia.

W wadze koguciej Harry Jeffra pokonał na punkty w 15 rundach mistrza świata Sixto Escobara.

Wreszcie w wadze lekkiej mistrz świata Ambers zdołał obronić tytuł bijąc na punkty w 15 rundach Montaneza.

### Z całego świata

Kolarz włoski Olmo ustanowił na torze Vigorelli pod Mediolanem nowy rekord krajowy w biegu godzinnym, uzyskując wynik 45 km 363 m.

W Brukseli odbywa się międzynarodowy turniej tenisowy zawodowców, w którym walczą reprezentacje Francji i Stanów Zjedn. w cyklu rozgrywek o puchar Bonnardel. Po pierwszym dniu prowadzą Francuzi 2:1. Wyniki notujemy: Cochet—Stoeken 6:3, 6:3. Tilden—Ramillon 6:3, 6:3. Cochet—Ramillon contra Tilden—Stoefen 6:1, 4:6, 6:4.

Najlepszy oszczepnik świata, Finlandczyk Matti Järvinen, wykazał przed dwoma dniami na zawodach w Björneborg swą wszechstronność lekkoatletyczną.

Uzyskał on mianowicie: w oszczepie — 74,63 m w kuli 14,03 m, w dysku 40,84 m oraz w skoku w dal 726 cm.

W trójskoku Ilovaara ustanowił rekord fiński wynikiem 15,62 m. Na tych samych zawodach w biegu na 3000 m Askola uzyskał wynik 8:33,4 min.

W grze pojedynczej pań o mistrzostwo Pacyfiku w Los Angeles mało znana tenisistka amerykańska Bixler wyeliminowała znaną zawodniczkę angielską Stammers 6:4, 2:6, 6:2.

Japonia zamierza wysłać do Europy na okres nadchodzącej zimy szereg swoich zawodników — którzy trenować mają przede wszystkim w terenach austriackich.

W dniu 10 października rozegrany zostanie w Wiedniu międzynarodowy mecz piłki nożnej Austria—Węgry. Sędziować będzie sędzia angielski.

W dniu 5 października reprezentacja Austrii rozegra mecz z drużyną Łotwy.

Jak donosiliśmy, wprowadzony został w Belgii totalizator na piłkarskie mistrzostwa ligowe. — Pierwszy tydzień tego oficjalnego totalizatora — przyniósł 351.000 fr belgijskich tytułem czystego dochodu.

## Jędrzejowska na trzecim miejscu listy Meyersa

Słynny znawca sportu tenisowego, Wallis Myers którego lista najlepszych tenisistów i tenisistek świata, rok rocznie publikowana, cieszy się największym uznaniem w świecie tenisu, opublikował wczoraj listę swą na rok 1937.

Na liście pań Myers zamieścił Jędrzejowską na trzecim miejscu, pierwsze przysługując Chilijce Liziane, a drugie — Angielce Round.

Na dalszych miejscach listy kobiecej widnieją nazwiska: 4) Sperling (Dania) 5) Mathieu (Francja) 5) Jacobs (St. Zj.) 7) Marble 8) Horn (Niemcy) 9) Hardwick (Anglia) 10) Bundy (St. Zj.)

Lista męska przedstawia się następująco: 1) Budge 2) v. Cramm 3) Henkel 4) Austin 5) Riggs 6) Grant, 7) Crawford 8) Menzel 9) Parker-Pajkowski 10) Hare.

## Przed spotkaniami między państwowymi — mecze treningowe

Przed międzypaństwowymi spotkaniami naszej reprezentacji piłkarskiej z Jugosławią i Lotwą — które odbyć się mają 10 października w Warszawie i Katowicach, PZPN organizuje mecze treningowe dwóch naszych teamów. Mecz ten odbędzie się w Krakowie 29 bm.

W skład obu teamów wejdą następujący gracze: Krzyk, Madejski, Pawłowski, Szczepaniak, Gieź, Twórz, Galecki, Pajak, Dytko, Piec I i II, Góra

Kotlarczyk II, Żyżko, Wasiewicz, Nytz, Nowakowski, Wodarz, Wilimowski, Korbas, Matjas, Habowski, Zembaczyński, Pytel, Wostal, Piątek, Riesner God i Szewczyk.

## Czterej mistrzowie świata na ringu

W Nowym Jorku odbył się ciekawy turniej bokserski, w którym brało udział 4-ch mistrzów świata. Mistrz świata w wadze średniej Francuz Marcel Thil utracił swój tytuł, przegrywając w 10-ej rundzie przez nokaut techniczny do Amerykanina Apostele.

## od naszych KORESPONDENTÓW

### KRONIKA TARNOWSKA

#### COFNIECIE ZEZWOLENIA NA BICIE DROBIU W NIEDZIELĘ.

Tarnów, 25. 9. Na skutek cofnięcia zezwolenia na bicie drobiu w niedzielę w godzinach porannych rabinat zarządził, że ze względu na święta będzie można bić drób rytualnie w poniedziałek dnia 27 bm. od godz. 5 do 8 rano.

#### SPRAWA NADUŻYĆ W FUNDUSZU PODUPADŁYCH MIESZCZAN.

Tarnów, 25. 9. Na jednym z ostatnich posiedzeń Rady miejskiej zapowiedział p. prezydent, że w sprawie nadużyć w Funduszu podupadłych mieszczan odbędzie się specjalne posiedzenie Rady z udziałem wyłącznie radnych katolickich, ponieważ Instytucja ta jest wyłącznie katolicka, — a chodziło przecież o poważną malwersację w tej instytucji. Otóż rzeczy-

wicie dnia 14 bm. odbyło się posiedzenie Rady miejskiej z udziałem wyłącznie radnych chrześcijańskich, na którym wiceprezydent p. Mgr. Kołodziej zreferował sprawę nadużyć w Funduszu podupadłych mieszczan. Okazuje się, że Instytucja ta, w której nie zasiada żaden przedstawiciel „żydokomuny“ musi być po 73 latach istnienia zlikwidowaną a bilans zakładu zastawniczego funduszu podupadłych mieszczan wykazuje 34.774 zł 75 gr strat, zaś wkładki wynoszą 52.844 zł 14 gr i mają na szczęście pełne zabezpieczenie. Rada miejska uchwaliła połączyć fundusz podupadłych mieszczan z zakładem zastawniczym K. K. O. przy zachowaniu jednak jego osobowości prawnej.

#### GODNE WYSTĄPIENIE NAUCZYCIELKI

Tarnów, 25. 9. Mimo, że w szkołach powszechnych odbywa się heca antysemitka z przesadzaniem dzieci żydowskich do osobnych ławek, w szkole im. Czackiego jedna z nauczycielek wystąpiła energicznie przeciw agitacji antysemitki, ostrzegając dzieci przed dawananiem posłuchu endeckim pikietom.

#### ZASĄDZENI ZA STRAJK OKUPACYJNY.

Tarnów, 25. 9. Maria Pasieka, Rozalia Wiel-

## Stosunki handlowe między Anglią a rządem gen. Franco

Londyn, 25. 9. PAT. Z tutejszych kół dyplomatycznych donoszą, że zagadnienie stosunków handlowych między W. Brytanią a hiszpańskim rządem powstańczym znajduje się obecnie w stadium badania. Należy liczyć się z ewentualnym mianowaniem reprezentantów interesów handlowych rządu powstańczego, co nie będzie się jednak pokrywać z pogłoskami, które się rozeszły o mianowaniu agentów konsularnych. Tego rodzaju zarządzenie równałoby się bowiem dyplomatycznemu uznaniu rządu gen. Franco, co w obecnej chwili jest zupełnie wykluczone.

gus i Stanisława Kotapkówna i Józef Czworkog odpowiadali onegdaj przed Sądem grodzkim za to, że w lipcu 1937 urządzili strajk okupacyjny w fabryce guzików Henryka Sambora w Tarnowie i że do lokalu nie wpuścili właściciela fabryki. Sąd zasądził oskarżonych na 3 tygodnie aresztu z zawieszeniem na 3 lata prócz Kotapkówny, której Sąd udzielił napomnienia.